REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ilica-Selska, Ilica 207

Poslovni broj: K-365/2026-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski kazneni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Božici Barlović kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Matee Uzelac, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv 1. optuženika Zorislava Lukića i 2. optužene Matice Hrvatske, zbog kaznenih djela iz članka 256. stavka 1. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/11, 144/12, 56/15., 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19 - u daljnjem tekstu KZ/11) i dr., povodom optužnice Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu poslovni broj K-DO-2478/14 od 17. srpnja 2019., nakon održane javne rasprave, u nazočnosti 1. optuženika, zamjenika općinske državne odvjetnice u Zagrebu (u daljnjem tekstu ZOKDO Zagreb), Mirka Rimca, branitelja 1. optuženika Berislava Živkovića, odvjetnika, predstavnika 2. optužene, Ivice Završkog te branitelja 2. optužene, odvjetnika Lea Andreisa, dana 2. srpnja 2026. objavio je, a dana 30. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ 1. optuženi Zorislav Lukić, OIB: 12793858863, sin Stjepana i Nikolaje rođene Škapin, rođen 29. rujna 1960. godine u Sloveniji, Koper, državljanin Republike Hrvatske, s prebivalištem u Zagrebu, Podvršje 29A, sa završenim Filozofskim fakultetom, profesor povijesti i etnologije, zaposlen na mjestu glavnog tajnika Matice Hrvatske, s mjesečnom plaćom u iznosu od oko 12.000,00 kuna oženjen, otac troje punoljetne djece, suvlasnik kuće na adresi prebivališta, suvlasnik kuće u Vrsaru te suvlasnik zemljišta u Zagrebu, bez čina, nije odlikovan, ne vodi se drugi kazneni postupak

i

2. optužena pravna osoba Matica Hrvatska, 2. optužena Matica Hrvatska, sa sjedištem u Zagrebu, Strossmayerov trg 4 i Matice Hrvatske broj 2, OIB: 79893058381, predstavnik pravne osobe Ivica Nuić, predsjednik 2. optužene pravne osobe Matice Hrvatske, iz Zagreba, Fijanova ulica 4a

k r i v i s u

što su

1. optuženi Zorislav Lukić

1.) u razdoblju od 1. siječnja 2006. do 31. prosinca 2010. u Zagrebu, Matice Hrvatske br. 2, kao glavni tajnik Matice hrvatske, u nakani da umanjenjem porezne

obveze djelomično izbjegne plaćanje predujma poreza na dohodak i time pribavi nepripadnu materijalnu dobit navedenoj pravnoj osobi, tražio da se povremeno obavljeni rad u Matici hrvatskoj od strane Edite Miljan, Nade Kosec, Gordane Linke, Darinke Simić, Anđele Dupor i Ivana Mihokovića neistinito prikaže kao da je obavljen od strane studenata preko fiktivno zaključenih studentskih ugovora pa je Matica hrvatska kao poslodavac u navedenom razdoblju zaključila 176 fiktivnih studentskih ugovora temeljem kojih su izvršene isplate drugog dohotka navedenim osobama u ukupnom iznosu od 527.990,50 kuna, a uslijed čega prilikom izvršenih isplata Matica hrvatska nije obračunala i platila predujam poreza na drugi dohodak u ukupnom iznosu od 187.230,93 kuna u Državni proračun Republike Hrvatske te prirez porezu na dohodak u iznosu od 33.701,68 kuna u korist računa Grada Zagreba, čime je Matici hrvatskoj umanjena porezna obveza i pribavljena nepripadna materijalna dobit u ukupnom iznosu od 220.932,61 kuna,

- dakle, s ciljem da druga osoba djelomično izbjegne plaćanje poreza dao netočne podatke o dohocima i drugim činjenicama koje su od utjecaja na utvrđivanje iznosa porezne obveze, pa je zbog toga došlo do smanjenja porezne obveze u iznosu koji prelazi dvadeset tisuća kuna,

2. optužena pravna osoba Matica hrvatska

2.) kaznenim djelom činjenično i zakonski opisanim pod točkom 1.), koje je počinio I okrivljeni Zorislav Lukić kao glavni tajnik navedene pravne osobe, pribavila sebi nepripadnu materijalnu dobit u iznosu od 220.932,61 kuna,

- čime je 1. optuženi Zorislav Lukić pod točkom 1.) počinio kazneno djelo protiv gospodarstva – utajom poreza ili carine – opisano i kažnjivo po članku 256. stavku 1. Kaznenog zakona/11, a 2. optužena pravna osoba Matica hrvatska pod točkom 2.) odgovorna je za počinjenje kaznenog djela protiv gospodarstva – utajom poreza ili carine – opisanog i kažnjivog po članku 256. stavku 1. Kaznenog zakona/11 u svezi članka 3. i 10. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela.

II/ Na temelju članka 256. stavka 1. KZ/11, 1. optuženi Zorislav Lukić se

o s u đ u j e

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU
OD 10 (DESET) MJESECI

III/ Na temelju članka 56. KZ/11, 1. optuženom Zorislavu Lukiću se

i z r i č e

UVJETNA OSUDA

kojom se određuje da kazna zatvora na koju je isti osuđen neće biti izvršena ukoliko 1. optuženi u roku od 3 (tri) godine po pravomoćnosti ove presude ne počini novo kazneno djelo.

IV/ Na temelju članka 256. stavak 1. KZ/11, u svezi sa člankom 3. i 10. stavak 2. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (Narodne novine broj 151/2003, 110/2007, dalje u tekstu: ZOPOKD), 2. optuženoj pravnoj osobi Matici Hrvatskoj se

i z r i č e

NOVČANA KAZNA U IZNOSU
OD 2.000,00 EURA (slovima: dvijetisuće eura)

V/ Izrečenu novčanu kaznu 2. optužena pravna osoba Matica Hrvatska je dužna platiti u roku od 30 (trideset) dana od dana pravomoćnosti ove presude.

VI/ Kad novčana kazna nije u cijelosti ili djelomično plaćena u roku koji je određen presudom, a ne postoje uvjeti iz članka 42. stavka 7. KZ/11 naplatit će se prisilno putem ovlaštene institucije sukladno odredbama posebnog zakona.

VII/ Na temelju članka 158. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09. – izmjene i dopune, 80/11. - izmjene i dopune, 91/12. - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12. - izmjene i dopune, 56/2013 – izmjene i dopune, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22 i 36/24 - u nastavku: ZKP/08.), 2. optužena pravna osoba Matica Hrvatska, dužna je s naslova postavljenog imovinskopravnog zahtjeva, isplatiti oštećenoj Republici Hrvatskoj, zastupanoj po Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, Građansko-upravni odjel, iznos od 9.306,51 eura (slovima: devettisućatristošest eura i pedesetijedan cent), u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude, dok se s ostatkom imovinskopravnog zahtjeva koji se odnosi na kamate oštećeni upućuje u parnicu.

VIII/ Na temelju članka 560. stavka 2. ZKP/08 utvrđuje se da novčani iznos od 20.016,28 eura (slovima: dvadesettisućašesnaest eura i dvadesetiosam centi) predstavlja imovinsku korist koja je ostvarena počinjenim kaznenih djela iz članka 256. stavka 1. KZ/11 te je navedeni novčani iznos imovina Republike Hrvatske pa se nalaže 2. optuženoj pravnoj osobi Matici Hrvatskoj, da Republici Hrvatskoj isplati novčani iznos od 20.016,28 eura (slovima: dvadesettisućašesnaest eura i dvadesetiosam centi), u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

IX/ Na temelju članka 148 stavka 1. u vezi s člankom 145. stavak 2. točka 1. i 6. ZKP/08, 1. optuženi Zorislav Lukić i 2. optužena pravna osoba Matica Hrvatska se obvezuju podmiriti troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 200,00 eura (slovima: dvjesto eura), svaki te trošak provedenog financijskog vještačenja u ukupnom iznosu od 2.840,10 eura (slovima: dvijetisućeosamstočetrdeset eura i deset centi) i to svaki iznos od 1.420,05 eura (slovima: tisućučetristodvadeset eura i pet centi), u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. OKDO Zagreb, podiglo je uvodno citiranu optužnicu protiv 1. optuženika Zorislava Lukića, zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 256. stavka 1. KZ/11, pobliže opisanog pod točkom jedan optužnice te protiv 2. optužene Matice Hrvatske, zbog kaznenog djela iz članka 256. stavku 1. KZ/11 u svezi članka 3. i 10. Zakona o

odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, pobliže opisanog pod točkom dva optužnice. Rješenjem Županijskog suda u Vukovaru, broj KŽ-53/2025-7 od 18. veljače 2026., ukinuta je prvostupanjska presuda koju je sud donio 26. studenog 2024., pod posl. brojem 99/2020 te je predmet vraćen na ponovni postupak.

2. Pozvan na raspravi pred sudom da se očituje o osnovanosti optužnog akta, 1. optuženi Zorislav Lukić je izjavio kako se ne smatra krivim za kazneno djelo stavljeno mu na teret, a predstavnik 2. optužene Matice Hrvatske je naveo da se pravna osoba ne smatra odgovornom.

3. U svojoj obrani koju je iznio na raspravi održanoj 23. listopada 2024., 1. optuženi Zorislav Lukić je izjavio da što se tiče samog postupka plaćanja obavljenog posla u Matici Hrvatskoj putem student servisa, je u vrijeme koje mu se stavlja na teret, u tajništvu Maticu Hrvatske radilo 30-ak zaposlenika te 4 do 5 voditelja službi, a koji su bili zaduženi za niz poslova tajništva Matice Hrvatske te su oni organizirali i brinuli o poslovima koji su se obavljali na temelju studentskih ugovora. Naime ti voditelji službi su utvrđivali koje poslove treba obavljati i određivali na koji način će se oni obavljati te su se neki poslovi obavljali putem ugovora preko student servisa. On je obavljao posao glavnog tajnika od 2002. do 2021. u Matici Hrvatskoj i nije bio osoba koja bi određivala koje poslove treba obavljati i da bi angažirao studente kako bi se preko njihovih studentskih ugovora obavljalo plaćanje odrađenog posla u Matici Hrvatskoj. Naime, svi ti studentski ugovori su imali rubrike u koje se upisivalo kada je obavljen neki posao i opis tog posla, koliko je sati obavljeno i koliko je potrebno isplatiti, odnosno, neto isplata, a sve te podatke su upisivali voditelji službi i na njima nema njegovog rukopisa da bi on to ispunjavao. Smatra da je to dokaz da ja nije od nikoga tražio da se rad zaposlenika u Matici Hrvatskoj prikaže kao rad studenata. Druge osobe u Matici Hrvatskoj su bile te koje su to tražile i određivale bitne sastojke zatraženog posla. Navodi da je u postupku utvrđeno da nije potpisao 116 ugovora, a iz narudžbenice je bilo vidljivo da je njegov dio posla bio samo da ovjeri i potpiše ono što su voditelji službi organizirali i da se odradi i dostavili mu na potpis. U Matici Hrvatskoj je sve poslove odobrio Marinko Mišković i činjenica je da je on kao glavni tajnik potpisivao velik broj dokumenata, a također je imao povjerenje u svoje službenike pa postoji stoga mogućnost da je onda potpisivao i određen broj dokumenata koje nije posebno provjeravao. Matica Hrvatska je isto tako imala predsjedništvo, koje je donosilo sve odluke poslovnog karaktera i niti on kao glavni tajnik, ni bilo koji član predsjedništva nisu imali ovlasti samostalno donositi odluke o obavljanju pojedinog posla u Matici Hrvatskoj, već je tu odluku donosilo predsjedništvo. Stoga navodi kako nije nikada naručio obavljanje nekog posla osobno, a niti osobno angažirao nekog zaposlenika, također niti donio odluku da bi isti bio plaćen preko student servisa. Poznato mu je kako je Gordana Linke, koja je obavljala poslove preko student servisa, bila angažirana na način da ju je predložio Stjepan Sučić, koji je tada bio predsjednik Matice Hrvatske i na predsjedništvu je odlučeno da se ona angažira za poslove koje je odrađivala u uredu Stjepana Sučića, pod njegovim nadzorom, a koja je bila plaćena preko student servisa. Navodi da predaje u spis zapisnik sa sjednice predsjedništva od 26. rujna 2001. Nadalje je izjavio da ispravlja navode u zapisniku, kada je rekao da je Marinko Mišković odobrio i potpisao, mislio je na ovih 73 narudžbenica. Na poseban upit ZOKDO Zagreb navodi da nije točan iskaz svjedoka Marinka Miškovića da bi on sve radio po njegovom usmenom nalogu, jer mu on nije davao nikakve usmene naloge. Na poseban upit ZOKDO Zagreb kako komentira iskaze ispitanih svjedoka Nade Kosec i

Anđele Dupor, odgovara da smatra da zapisnici sa iskazima tih svjedoka su dvojbeni i nisu istiniti, a što može potkrijepiti zapisnikom o ispitivanju svjedokinje Vesne Orešković, koja je prilikom prvog ispitivanja na upit tko je donosio odluke u Matici Hrvatskoj, rekla da je to predsjedništvo, a zatim 1. optuženi, što smatra da ona nije mogla reći, jer se radi o nelogičnom odgovoru pa smatra da je stoga, nakon što je odgovorila, da se radi o predsjedništvu, bila upitana i da li je donosio i 1. optuženi, slijedom čega je onda njen odgovor bio nelogičan. Na poseban upit suca izjavljuje da u ovom inkriminiranom razdoblju pa i prije 2006. je bila uobičajena procedura i ovakav način rada, da su se poslovi plaćali preko studentskih ugovora i u predsjedništvu su članovi to smatrali uobičajenom procedurom. Intencija je bila da Matica Hrvatska na taj način štedi financijska sredstva, odnosno, da se sa većom sumom novca koja na taj način ostaje Matici Hrvatskoj, obavi više posla. Navodi da su 2010. dobili upozorenje da se ne radi o zakonitom načinu rada i tada je taj način rada prestao. Na poseban upit branitelja, izjavljuje da je državna revizija financijskog poslovanja Matice Hrvatske bila obavljena 2000. i nisu utvrđene nikakve nepravilnosti, međutim, u razdoblju od 2006. do 2010. nije bilo revizije.

3.1. Braneći se na raspravi održanoj 30. lipnja 2026., optuženi je izjavio da u cijelosti ostaje kod svoje obrane dane na raspravi 23. listopada 2024. te da tome nema ništa drugo za dodati.

4. Predstavnik 2. optužene pravne osobe Ivica Nuić, na raspravi održanoj 26. studenog 2024., izjavio je da se Matica Hrvatska ne smatra odgovornom radi kaznenog djela koje joj je inkriminirano optužnicom, pri čemu navodi da je u studenom 2021. u Matici Hrvatskoj bio izabran za gospodarskog tajnika od strane skupštine, a prije otprilike mjesec dana za glavnog tajnika Matice Hrvatske, a koju dužnost obavlja volonterski. Nema nekih neposrednih saznanja vezano uz inkriminacije koje se stavljaju na teret 1. i 2. optuženicima, međutim mu je neprihvatljivo da su osobe kao što su Igor Zidić, Stjepan Damjanović i Stipe Botica, svjesno radeći za Maticu Hrvatsku, doveli do izbjegavanja plaćanja bilo kakvog poreza ili obveze Matice Hrvatske, a na koji način bi bilo ostvareno predmetno kazneno djelo. Smatra da je Matica Hrvatska nacionalna institucija koja zaslužuje bolju poziciju od one u kojoj je sada i ista posluje uredno te ne izbjegava nikakva porezna davanja, već izvršava sve nužne obveze.

4.1. Na raspravi održanoj 30. lipnja 2026., predstavnik 2. optužene pravne osobe Ivica Završki izjavio je da ostaje kod obrane na raspravi 26. studenog 2024., iznijete po tadašnjem predstavniku 2. optužene pravne osobe, Ivici Nuiću te tome nema ništa drugo za dodati.

5. Tijekom dokaznog postupka sud je pregledao dokumentaciju koja prileži spisu i to Ugovor o radu za 1. optuženika Zorislava Lukića od 26. srpnja 2002. (na listu 35 spisa), bilance te izvještaje o prihodima i rashodima za Maticu Hrvatsku za razdoblje od 2009. do 2012. (na listovima 37-98 spisa), Ugovore o djelu redovitih studenata zaključeni posredstvom Student servisa SC-a sa Maticom Hrvatskom, račune o izvršenim isplatama po tim ugovorima te potvrde o prijavi radnika na mirovinsko osiguranje (na listovima 100-296 spisa, originali zapakirani). Pročitani su pisani nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za računovodstvo, financije i vrijednosne papire Darka Prpića od 19. rujna 2016., s prilozima (na listovima 885-923 spisa) i dopuna nalaza i mišljenja od 16. ožujka 2018. (na listovima 1096-1107

spisa), pisani i nalaz vještakinje za rukopise Darinke Tratnik od 30. prosinca 2017. (na listovima 998-1040 spisa). Pregledan je dopis Matice Hrvatske od 25. kolovoza 2016. (na listu 928 spisa), dopis Porezne uprave od 18. kolovoza 2016. (na listu 932 spisa), zapisnik sa sjednice predsjedništva Matice Hrvatske (listovi 1330 do 1331 spisa) te preslika dokumentacije koja je predana od strane branitelja 1. optuženika, na raspravi 23. listopada 2024. (listovi 1353 do 1501 spisa).

5.1. Pročitani su zapisnik o ispitivanju svjedoka Marinka Miškovića od 5. prosinca 2013. (na listovima 792-795 spisa) i od 03. veljače 2021. (na listovima 1268-1269 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Stjepana Sučića od 2. prosinca 2013. (na listovima 796-797 spisa) i od 3. veljače 2021. (na listovima 1269-1270 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Vesne Orešković od 3. prosinca 2013. (na listovima 800-802 spisa), i od 9. ožujka 2017. (na listovima 985-987 spisa) i od 3. veljače 2021. (na listu 1270 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Ivana Mihokovića od 2. prosinca 2013. (na listovima 803-804 spisa) i od 3. veljače 2021. (na listu 1270 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Nade Kosec od 3. prosinca 2013. (na listovima 812-813 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Edite Miljan od 5. prosinca 2013. (na listovima 814-815 spisa) i od 16. ožujka 2017. (na listovima 988-990 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Gordane Linke od 2. prosinca 2013. (na listovima 816-817 spisa) i od 13. rujna 2021. (na listu 1279 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Krešimira Linke od 02. prosinca 2013. (na listovima 818 spisa) i od 13. rujna 2021. (na listu 1280 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Valentine Botički od 6. prosinca 2013. (na listovima 821-822 spisa) i od 04. lipnja 2024. (na listu 1343 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Petra Krebera od 06. prosinca 2013. (na listovima 823-824 spisa) i od 21. studenog 2023. (na listu 1325 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Anđele Dupor od 9. prosinca 2013. (na listovima 830-831 spisa) i od 04. lipnja 2024. (na listu 1342 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Darinke Simić od 10. prosinca 2013. (na listovima 834-835 spisa) i od 4. lipnja 2024. (na listovima 1343-1344 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Igora Zidića od 13. ožujka 2019. (na listovima 1138-1141 spisa) i od 28. veljače 2024. (na listovima 1336-1337 spisa) te zapisnik o ispitivanju svjedoka Stjepana Damjanovića od 14. ožujka 2019. (na listovima 1142-1145 spisa) i od 28. veljače 2024. (na listovima 1335-1336 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Mateja Renića od 17. prosinca 2013. (na listovima 849-850 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedoka Marije Maric (rođ. Knezović) od 9. prosinca 2013. (na listovima 840-841 spisa), svjedoka Marka Osojnika od 10. prosinca 2023. (na listu 838 spisa) i 23. listopada 2024. (na listovima 1502 spisa), svjedokinje Petre Tomrecaj (rođ. Sačer) od 10. prosinca 2013. (na listu 836 spisa) i od 23. listopada 2024. (na listovima 1502 spisa) te svjedokinje Klaudije Ugljarević od 16. prosinca 2013. (na listu 842 spisa) i od 23. listopada 2024. (na listovima 1502 spisa).

6. Na temelju članka 421. stavak 1. točka 2. ZKP/08, kao nevažan je odbijen dokazni prijedlog branitelja 1. optuženika da se provede dopuna financijskog vještačenja u postupku, na okolnost ugovora koje je navela vještakinja za rukopise Darinka Tratnik u svom nalazu i mišljenju, na stranicama od 17 pa nadalje, radi identifikacije potpisa na navedenim ugovorima, kako bi se utvrdilo koje ugovore je potpisao 1. optuženi i to usporedbom sa elektroničkim narudžbenicama iz 2009. i 2010., za svaki od ugovora, a kako bi se utvrdilo tko je tražio posao, tko je bio odgovorna osoba i tko je odobrio narudžbenicu te na kraju i konačni iznos poreza koji

je utajen. Po ocjeni suda okolnosti na koje bi se isto provodilo su u postupku u dovoljnoj mjeri utvrđene provedenim dokazima.

6.1. Na temelju članka 421. stavak 1. točka 4. ZKP/08, odbijen je kao odugovlačeći dokazni prijedlog branitelja 2. optuženika da se dopunski ispituju svjedoci i to Marinko Mišković, Stjepan Sučić, Gordana Linke, Darinka Simić, Igor Zidić i Stjepan Damjanović, na okolnost da je dvojbeno da su ti svjedoci imali u konkretnom slučaju svijest o protupravnosti, a vezano uz rad studenata za Maticu Hrvatsku, pri čemu naglašava iskaz svjedoka Igora Zidića, a sve sukladno članku 27., 29. stavak 3. KZ/11, budući su imenovani svjedoci ispitani u dva navrata te su o svim relevantnim okolnostima dali svoj iskaz, a imajući u vidu i da postoji sumnja da bi se protekom od skoro 16 godina od počinjenog djela, svjedoci bilo koje okolnosti bolje sjećali od dana kada su ispitivani o predmetnom.

6.2. Na temelju članka 421. stavak 1. točka 4. ZKP/08 odbijen je kao odugovlačeći dokazni prijedlog da se ispita svjedok Stipe Botica, budući je sud smatrao da se nikakva bitna okolnost njegovim ispitivanjem u postupku ne bi mogla utvrditi, obzirom na do sada provedene dokaze.

7. Ocjenjujući sve provedene dokaze, kako svakog pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti te ih dovodeći u vezu s obranom 1. optuženika i 2. optužene, sud je nedvojbeno utvrdio da je 1. optuženik počinio kazneno djelo za koje se tereti pod točkom jedan optužnice te da je 2. optužena pravna osoba odgovorna za kaznenog djelo, kako se to navodi pod točkom dva optužnice.

U odnosu na točku jedan izreke presude

8. U ovom postupku naime nije bilo sporno da je 1. optuženi u vremenu koje mu se inkriminira optužnicom, obnašao u Matici Hrvatskoj dužnost glavnog tajnika a u okviru kojeg posla je bio dužan voditi i nadzirati ustroj i poslovanje navedene pravne osobe, pripremati dokumente i sjednice predsjedništva, kao i tekstove odluka, u kladu s Pravilima Matice hrvatske i Ugovora o radu 1. optuženika od 26. srpnja 2002. godine, koji prileži spisu.

9. U postupku su ispitani svjedoci koji su bili zaposlenici Matice Hrvatske, osobe koje su obavljale poslove na temelju zaključenih studentskih ugovora kao i studenti za koje je u postupku utvrđeno da su na njihovo ime bili zaključeni studentski ugovori iako su poslove u Matici Hrvatskoj obavljale druge osobe.

10. Svjedok Krešimir Linke, ispitan 2. prosinca 2013. i 13. rujna 2021., iskazivao je da je za svoju majku Gordanu Linke podizao od 2006. godine ugovore kojima je na njegovo ime isplaćena naknada za posao koji je ona obavila u Matici Hrvatskoj. Ugovore je podizao u studenskom centru svakog mjeseca po jedan sve do konca 2010., a ako to ne bi uspio to je učinio njegov prijatelj a Matica Hrvatska je obračunavala njezi rad i naznačila iznos koji plaća za obavljeni posao te je on preuzimao ugovor i odnosio ga u studenski centar koji je naplaćivao ugovor uplatom na njegov tekući račun. Svjedokinja Gordana Linke, ispitana 2. prosinca 2013. i 13. rujna 2021., navela je kako je u Matici Hrvatskoj puno radno vrijeme radila na poslovima tajnice za što ju je angažirao potpredsjednik Matice Stjepan Sučić uz suglasnost 1. optuženika te je potvrdila da je poslove naplaćivala putem ugovora sa

Studentskim centrom na ime svog sina Krešimira Linke kao i drugih osoba. Njezin sin i drugi studenti su koncem mjeseca preuzimali u Studenskom centru ugovora na svoja imena a ona iz je predavala Sučiću ili u računovodstvo Vesni Orešković gdje se vršio obračun ugovora u paušalnom iznosu koji je dogovoren sa Sučićem a odobrio ga je 1. optuženi. Studenti su ugovore predavali u SC koji joj je novac uplaćivao na tekući račun koji su ga podizali i njoj predavali.

11. Svjedokinja Valentina Botički, iskazivala je također da je kao student imala pravo obavljati povremene poslove posredovanjem SC te je za Darinku Simić posredovanjem SC naplatila posao koji je ona odradila u Matici Hrvatskoj kao čistačica. To je učinila u 10-ak slučajeva tijekom 2009 godine. Ona je preuzimala ugovor na svoje ime u SC te je u Matici Hrvatskoj ugovor popunjen i ovjeren pečatom te potpisan a kada joj je novac sjeo na račun podigla ga je i predala Aleksandri Meničanin preko koje je i zamoljena za uslugu svjedokinji Simić. Svjedokinja Petra Tomrecaj (rođ. Sačer), ispitana 10. prosinca 2013. i 23. listopada 2024., navela je da je kao redovan student, za Darinku Simić u nekoliko navrata tijekom nekoliko godina podigla ugovore Studenskog centra kojima je ona naplatila posao čistačice i da ona osobno nije obavljala nikakve poslove za Maticu Hrvatsku. U SC je podizala ugovore za svaki mjesec te ga je poslodavac trebao ovjeriti i upisati opis poslova i njihovo trajanje kao i iznos zarade za svaki mjesec, a potpisivala ga je odgovorna osoba poslodavca. Ugovor je poslodavac dostavljao SC a iznos novca koji je uplaćen na njezin račun te je ista prosljeđivala Darinki Simić. Također je i svjedokinja Klaudija Ugljarević potvrdila da su na njezino ime ispostavljani ugovori SC za koje je posao odradila Darinka Simić, a misli da se radilo o četiri ugovora. Navodi da je ugovore podigla na zamolbu Aleksandre Meničanin, kako bi Darinka Simić naplatila svoj posao u MH te se radilo o usluzi. Kada joj je novac bio doznačen na račun od SC, predala ga je Aleksandri a ona Darinki Simić. Svjedokinja Darinka Simić potvrdila je da je radila posao čistačice u Matici Hrvatskoj od 2006. do konca 2010., koji posao je naplatila po ugovorima Studenskog centra na ime Petre Sačer, Aleksandre Meničanin i drugih studenata, pri čemu je razgovarala s Marinkom Miškovićem koji joj je rekao da je neće primiti u radni odnos u Matici Hrvatskoj nego da mora pronaći studenta koji će joj putem ugovora Studenskog centra podizati mjesečnu zaradu koju će ostvarivati kao čistačica. Pristala je te su joj putem ugovora novac podizale Petra Sačer i Aleksandra Meničanin, prethodno joj donoseći ugovore koje je predavala tajniku Miškoviću te kad je isti bio popunjen i potpisan, je iste prosljeđivala u SC.

12. Svjedok Petar Kreber je na raspravi održanoj 21. studenog 2023. naveo da se zbog psihičkih zdravstvenih problema sjeća događaja dok iz njegovog iskaza danog 6. prosinca 2013. proizlazi da je također potvrdio da nije obavljao poslove koji se navode u ugovorima SC, iz 2006. i jedan ili dva iz 2009. godine na njegovo ime, već ih je odradila Edita Miljan a on je nakon što je Matica Hrvatska platila taj posao SC-u podigao novac i predao ga Editi Miljan. Također i iz iskaza svjedoka Marka Osojnika proizlazi da je kao redovan student ostvarivao pravo naplate poslova koje je odredio posredovanjem SC te je oko mjesec dana obavljao poslove u skladištu Matice Hrvatske, a također su na njegovo ime ispostavljani ugovori za koje je posao odradila Edita Miljan i Nada Kosec. Potvrdio je pri tome da je on isključivo iz usluge podizao ugovore u SC za Miljan i Kosec. Svjedokinja Edita Miljan ispitana 5. prosinca 2013. i 16. ožujka 2017., je potvrdila da je u Matici Hrvatskoj tijekom 2008., 2009. i 2010., obavljala posao putem studenskih ugovora na ime više osoba, pri čemu se sjeća samo imena Kreber, a koje studente je sama pronašla. Oni su joj u SC podizali

ugovore i donosili joj a takve ugovore je potpisivao 1. optuženi kao i druge osobe za to ovlaštene i to potpredsjednici u Matici Hrvatskoj Sučić i Mišković. Takav obračunati i ovjereni ugovor je predavala studentima koji su ih nosili u SC a po plaćanju od strana Matice Hrvatske, su joj studenti predavali novac. Također i iz iskaza svjedokinje Nade Kosec proizlazi da je tijekom 2009. i 2010. odrađivala posao za Maticu Hrvatsku pri čemu joj je glavni tajnik predložio da pronađe studente na čije ime bi joj se vršila isplata na odrađeni posao. Stoga je na imena studenata Osojnik Marko, Račić Nikolina i Zidar Hrvoja, od Matice Hrvatske posredovanjem ugovora SC naplaćivala paušalni iznos od 1.100,00 kuna, a što je predložio 1. optuženi. Navodi da su joj ugovore donosili studenti a nakon obračuna i potpisa po glavnom tajniku ili potpredsjedniku Matice Hrvatske je ugovore predavala studentima te kada bi SC naplatio novac na ime studenata, isti su joj ga predavali.

13. Svjedokinja Marija Marić (rođ. Knezović), izjavila je da je kao student također da je za Anđelu Dupor u nekoliko navrata 2010. godine podigla ugovor SC kojim je ona naplatila svoj posao čistačice u Matici Hrvatskoj a tako je naplatila poslove koje su obavili i Mihoković i Dupor. Svjedokinja Anđela Dupor ispitana 9, prosinca 2013. i 4. lipnja 2024., iskazivala je da je u Matici Hrvatskoj obavljala posao čistačice do 1. svibnja 2010. kada je otišla u mirovinu te da je na prijedlog tajnika Miškovića nastavila i dalje obavljati te poslove. Nakon što je predsjedništvo odobrilo da nastavi posao, o čemu ju je obavijestio Mišković pri čemu je glavni tajnik 1. optuženi odobrio da se taj rad naplati putem ugovora SC. Stoga je zamolila Mariju Knezović da joj putem ugovora u SC na njezino ime podigne novac, pri čemu je ona podigla ugovor na svoje ime, a u Matici Hrvatskoj su joj obračunali odrađeni posao a kada je Matica Hrvatska platila posao, Marija joj je donijela novac.

14. Svjedok Matej Renić, ispitan 17. prosinca 2013., naveo je ostvarivao pravo naplate poslova koje je odradio posredovanjem SC, dodajući da je tijekom 2010. dva ugovora koja su bila na njegovo ime, naplatio za posao koji nije on obavljao u Matici Hrvatskoj već zajednički prijatelj njega i brata Mihoković Ivan. Iz iskaza svjedoka Ivana Mihokovića, ispitanog 2. prosinca 2013. i 3. veljače 2021., proizlazi da je radio u Matici Hrvatskoj 2010. godine te kako nije imao studentska prava je bio plaćen na temelju studentskih ugovora koji su glasili na imena njegovih prijatelja, koji su bili redovni studenti, Renić Tomislav i Matej, Knežević Marija i dr. On se dogovorio o takvom načinu plaćanja isključivo sa Valentinom Zelenika i nikim drugim te sam bio plaćen na način da su mu prijatelji podizali taj novac na čija imena su glasili ti ugovori, a zatim su mu predavao novac na koji način je radio do 2011. godine, kada je sa Maticom Hrvatskom zaključio ugovor o djelu. Što se tiče potpisivanja ugovora naveo je da pretpostavlja da ih je potpisivao glavni ili poslovni tajnik u Matici Hrvatskoj.

15. Iz iskaza svjedoka Marinka Miškovića ispitanog 5. prosinca 2013. i 2. veljače 2021., u bitnom proizlazi da je bio zaposlen u Matici Hrvatskoj od 2006. godine do 2010. godine i to od 2007. godine kao tajnik do 30. rujna 2010. godine. Poznato mu je da je Matica Hrvatska zaključivala ugovore sa studentima na temelju odluke predsjedništva, gdje se o tome glasalo i gdje je on bio zapisničar bez prava glasa. Predsjednik je bio Igor Zidić, a potpredsjednik Ante Stamač, Stjepan Sučić i Tonko Marojević, a glavni tajnik je bio Zorislav Lukić te su oni bili potpisnici ugovora sa studentima, a također je neke ugovore i on potpisivao. Studenti su sami unosili u ugovore opis poslova koje su obavljali te mu je poznato kako su zaposlenici u Matici

Hrvatskoj za obavljanje honorarnih poslova bili plaćeni putem ugovora studentskog centra na imena redovnih studenata. On takve ugovore nije potpisivao, međutim je potvrdio da je točno da je prilikom prvog ispitivanja naveo da su poslovi bili plaćeni i obračunavani po satnici studentskog centra u dogovoru sa 1. optuženikom koji se potpisivao, a u njegovoj odsutnosti da je potpisivao svjedok po njegovom službenom nalogu. On nije bio suglasan s takvom praksom, ali je glavni tajnik inzistirao na istoj te je potpisivao neke ugovore po usmenom nalogu glavnog tajnika. Upitan zbog čega je naveo da nije bio suglasan sa navedenom poslovnom praksom, navodi da je smatrao da su nastali troškovi mimo uobičajenih procedura. O nekim troškovima za koje ne zna o kojima se radi se nije odlučivalo od strane nadležnog tijela. Na poseban upit izjavio je da su mu poznate osobe Edita Miljan, Nada Kosec, Gordana Linka, Darinka Simić, Anđela Dupor i Ivan Mihoković te da je Edita Miljan bila plaćena putem studentskog ugovora, a misli da su bile i osobe Simić, Dupor, dok nije siguran za Kosec. Dupor Anđela i Simić Darinka nisu bile studentice te mu je poznato da su imale zaključen studentski ugovor na temelju kojeg su plaćane za svoj rad a koji nisu glasili na njihovo ime. Također i za Gordanu Linku navodi nije bila studentica te je morala imala studentski ugovor na drugo ime. Edita Miljan nije bila studentica te je imala takav ugovor. Na poseban je li o takvoj praksi razgovarao sa 1. optuženikom, navodi da je bilo više takvih razgovora te je 1. optuženi kao glavni tajnik bio osoba koja je kreirala posebnu politiku Matice Hrvatske po samom Statutu, a bio je i odgovoran za njezino poslovanje. Nijedna odluka nije mogla donijeti niti provesti bez njegove prethodne suglasnosti, a na upit na koji način je po njemu 1. optuženi kreirao posebnu politiku Matice Hrvatske, navodi da je on pripremao sjednice gdje su se donosile odluke te je i utjecao na kreiranje poslovne politike tako što je pripremao i odluke koje će se donijeti. Upitan jesu li drugi članovi predsjednici i potpredsjednici i tajnici se savjetovali sa njim, navodi da jesu, međutim, oni su prepuštali donošenje odluke 1. optuženiku, jer nisu bili ni zaposlenici Matice Hrvatske. Svjedok je sudjelovao na tehničkim pripremama i to pripremajući materijal za sjednice na kojima se raspravljalo o točkama dnevnog reda te se on upoznao sa pravilima Matice Hrvatske. Na tim sjednicama predsjedništva donosile su se odluke o zapošljavanju djelatnika Matice Hrvatske na studentske ugovore te je on imao uvid financijska izvješća Matice Hrvatske, kada je pripremao izvještajne sjednice za prethodnu godinu a nije imao uvid u to koliko je isplaćeno od strane Matice Hrvatske pojedinom zaposleniku putem studentskih ugovora. Upitan je li imao uvid u ugovore koji su bili zaključeni sa Editom Miljan, Nadom Kosec, Gordanom Linka, Darinkom Simić, Anđelom Dupor i Ivanom Mihoković, navodi da je neke od tih ugovora vidio, a neke od njih potpisao, ali nije o njima odlučivao, a neke od tih osoba su već prije nego što je došao raditi u Maticu Hrvatsku imale zaključen studentski ugovor. U Matici Hrvatskoj navodi da je bio u to vrijeme kao član predsjedništva zaposlen i Stjepan Sučić.

16. Svjedok Stjepan Sučić, ispitan 2. prosinca 2013. i 3. veljače 2021., naveo je u bitnom da je bio zaposlen u Matici Hrvatskoj 1991. godine, sve do mirovine krajem 2013. godine, a od 1996. godine je obnašao dužnost potpredsjednika MH. Navodi da je imao saznanja o tome da je djelatnicima Matice Hrvatske isplaćivan njihov rad i putem studentskih ugovora, a budući da je Matica Hrvatska imala skromna sredstva za djelovanje, a veliki opseg rada. Nije bilo formalne odluke o takvim isplatama i kada je postao potpredsjednik Matice, već je postojala takva praksa. 2010. godine ili 2008. godine su bili upozoreni od tadašnjeg tajnika Turine, da bi trebali promijeniti tu praksu dodajući da je za takvu prasku znao 1. optuženi.

Poznato mu je da je Gordana Linke bila isplaćivana na temelju takvog zaključenog studentskog ugovora za svoj rad u Matici Hrvatskoj, pri čemu je ugovor glasio na njezinog sina. Gordana Linke nije bila zaposlenica Matice Hrvatske, već je radila na temelju studentskog ugovora i bila je zaposlena kao tajnica u njegovom uredu te je s njom zaključen ugovor o djelu 2011. godine. Paušalni iznos je bio dogovoren s poslovnim tajnikom Marinkom Miškovićem kao i glavnim tajnikom 1. optuženikom koji je kao odgovorna osoba znao za takav način obračuna i isplate. Na poseban upit izjavio je da je u vezi financijskih poslovanja MH, sve odluke donosilo predsjedništvo. Upitan koja je bila uloga glavnog tajnika, 1. optuženika, navodi da je on povezivao rad svojih službi i donosio prijedloge odluka na predsjedništvo.

17. Iz iskaza svjedokinje Vesne Orešković, ispitane 3. prosinca 2013. i 3. veljače 2021., u bitnom proizlazi da je ista bila zaposlena u Matici Hrvatskoj 1990. godine, a kao voditelj računovodstva je počela raditi negdje 1994. godine ili 1995. godine i to sve do 2019. godine. Poznato joj je da je 2005. godine ili 2006. godine započela praksa da su se zaposlenicima vršila plaćanja njihovog rada putem studentskih ugovora što je bila uobičajena praksa do 2011. Paušalni iznos je bio u ugovorima dogovoren od strane voditelja odjela sa glavnim tajnikom, 1. optuženim i on je to sigurno i znao te slijedom toga i odobrio. Voditelji odjela u kojima su osobe obavljale takve poslove su im dostavljali ugovore koje su prosljeđivali u SC na naplatu. Ugovore je potpisivao i poslovni tajnik Marinko Mišković u odsutnosti 1. optuženika. Edita Miljan i Nada Kosec su bile zaposlenice Matice Hrvatske, dok za druge nije sigurna te joj je poznato da su Miljan i Kosec bile plaćene za neke poslove putem studentskog ugovora. Kada je svjedokinji na raspravi predočen iskaz sa prvog ispitivanja, gdje je navela da je svjesna da je ovakav način plaćanja donio uštedu sredstava, jer nisu bili plaćeni porezi i doprinosi, a da joj je takav način obračuna i plaćanja naložen od strane odgovornih osoba, odnosno od strane glavnog tajnika Zorislava Lukića, navodi da ne bi rekla da je ona to tako rekla tim riječima, ističući da je to točno. Na upit da li je onda točno to što stoji da je rekla da joj je takav način plaćanja naložen od strane 1. optuženika, a s obzirom da je u svom prethodnom izlaganju navela da joj nitko nije rekao da treba na takav način raditi, nego da je provodila što je mogla, navodi da nije točno da je to rekla, kao što stoji u zapisniku o prvom ispitivanju, odnosno, nije joj nitko dao nalog za takav obračun i plaćanje. Upitana da li ima saznanja da li je 1. optuženi sa nekim od voditelja odjela dogovorio angažman za neke od spornih studentskih ugovora, navodi da ne, nego je ona to poslije saznala. Vezano uz dobivanje naloga od odgovornih osoba, navodi da kada je dobila ugovor na njemu je stajao potpis nekog od 7 odgovornih osoba i to predsjednik, misli da je bio Igor Zidić, jedan od potpredsjednika je bio Stjepan Sučić, a za dvojicu ne zna kako se zovu, dotadašnji tajnik je bio Damir Zorić, a glavni tajnik je bio 1. optuženi, Zorislav Lukić a vjerojatno su druga dva potpredsjednika bili Ante Stamač i Tonko Marojević. Nikada nije osobno upoznala studente koji su radili za Maticu Hrvatsku, iako joj je bilo poznato da su postojali studenti koji su za nju radili.

18. Svjedok Igor Zidić, ispitan 13. ožujka 2019. i 28. veljače 2024., naveo je da je bio predsjednik Matice Hrvatske u razdoblju od 2002. do 2014. , pri čemu je prilikom prvog ispitivanja objasnio na koji način su se sklapali ugovori o radu. Svjedok je na raspravi održanoj 28. veljače 2024., naveo kako ostaje kod navoda prvog ispitivanja, dodajući da nisu znali da je zakonski zabranjeno upisivati zaposlenike koje su zapošljavali na studentske ugovore i prvi puta je on to saznao kada je na jednoj sjednici to rekao tadašnji tajnik Turina August. Tada su članovi

predsjedništva mogli zaključivati takve studentske ugovore i to je mogao napraviti svaki član i za to nije bila potrebna odluka predsjedništva Matice Hrvatske. Upitan je li mu poznato da je Gordana Linke radila poslove vezane uz studentske ugovore, a prije nego što je svjedok postao predsjednikom Matice Hrvatske, navodi da mu je poznato da je ona to od ranije radila i nije bio taj koji je uveo taj način rada preko studentskih ugovora, već je to bila praksa od prije. Gordana Linke je radila pod nadzorom i po nalozima Stjepana Sučića a upitan je li o angažiranju Gordane Linke odluku donijelo cijelo predsjedništvo ili jedan član predsjedništva, navodi da je odluku donijelo cijelo predsjedništvo. Postojala je načelna odluka od strane predsjedništva da se ugovori mogu potpisivati i zaključivati, a članovi predsjedništva pojedinačno su mogli potpisivati te studentske ugovore. Tekst svih tih ugovora je bio jedinstven i svaki član predsjedništva nije mogao mijenjati taj tekst ugovora, već ga je samo mogao potpisati. Za svaki ugovor koji je potpisan sa nekim studentom postojala je posebna odluka predsjedništva, a koja se odnosila upravo na ugovor potpisan sa tim pojedinim studentom.

19. Svjedok Stjepan Damjanović, ispitan 14. ožujka 2019. i 28. veljače 2024., iskazivao je u bitnom da je obnašao dužnost glavnog tajnika Matice Hrvatske do 2002. a od 2002. nije obnašao nikakvu dužnost. Od 2009. do 2014. godine obavljao je dužnost potpredsjednika Matice Hrvatske, a predsjednik je bio Igor Zidić. Za vrijeme njegovog mandata glavnog tajnika su se u manjem obujmu obavljali poslovi na temelju studentskih ugovora, koje su striktno obavljali studenti a ne zaposlenici, a pri potrebi obavljanja tog posla se s tim prijedlogom išlo na predsjedništvo. Na raspravi pred sudom svjedok je naveo kako se sjeća se samo jedne sjednice koja je bila održana, 2011. ili 2012., godine, kada je na sjednicu ušao poslovni tajnik August Turina te istaknuo upitnost tolikog broja studentskih ugovor, navodeći da rade prekršaj i da se izbjegava plaćanje poreza putem rada studenata i studentskih ugovora. Nije imao nikakvih saznanja o tome da bi se radilo o nekom prekršaju ili protupravnoj radnji vezano uz te ugovore i tada se odmah prestalo raditi putem tih studentskih ugovora. Na upit tko je zaključivao predmetne ugovore, izjavljuje da je to morao biti netko od predsjedništva Matice Hrvatske i to predsjednik Zidić Igor, tajnik Lukić, Davor Zorić, Tonko Marojević, Ante Stamaš i Stjepan Sučić, a također je i on bio u predsjedništvu te je moguće da je na nekim studentskim ugovorima i njegov potpis. Na poseban upit da li su se u vrijeme kada je svjedok bio glavni tajnik Matice Hrvatske, zaključivali studentski ugovori, navodi da se toga ne može sjetiti, međutim, dozvoljava da je bilo i tada zaključivanja takvih ugovora. Poznata mu je Gordana Linke, koja je bila zaposlena u vrijeme dok je on bio glavni tajnik, a možda i nakon toga te se sjeća da ju je predložio da se zaposli potpredsjednik Sučić. Po predočenju zapisnika sa sjednice predsjedništva Matice Hrvatske od 26. rujna 2001., odgovara da je točno da je ta sjednica održana te na upit da li je tada odlučeno o nekim studentskim ugovorima, navodi da se moglo dogoditi da je, iako to ne može potvrditi. Na poseban upit ne može potvrditi je li Stjepan Sučić bio taj koji je potpisivao predmetne studentske ugovore. Upitan je li tijekom njegovog rada kao glavnog tajnika ili potpredsjednika Matice Hrvatske odluke o zapošljavanju donosio samo jedan član predsjedništva ili cijelo predsjedništvo, navodi da je odluku donosilo predsjedništvo te jedan član predsjedništva nije mogao donijeti tu odluku.

20. Na temelju ovako provedenih dokaza, proizlazi nedvojbeni zaključak da je Matica Hrvatska kao poslodavac u inkriminiranom razdoblju zaključivala fiktivne studentske ugovore sa osobama Krešimirom Linke, Valentinom Botički, Petrom

Kreber, Petrom Tomrecaj (Sačer), Markom Osojnik, Marijom Marić (Knezović), Klaudijom Ugljarević i Matejom Renićem, koji su kao redovni studenti imali pravo naplate poslova koje bi odradili, posredstvom Studentskog centra, a na temelju tih ugovora koji su glasili na njihova imena, poslove su obavljale druge osobe, odnosno Edita Miljan, Nada Kosec, Gordana Linke, Darinka Simić, Anđela Dupor i Ivan Mihoković. Ove nesporne okolnosti proizlaze iz iskaza svih imenovanih svjedoka koji su iskazivali o načinu ovakvog zaključenja studentskih ugovora, a iz iskaza svjedoka Edite Miljan, Nade Kosec, Gordane Linke, Darinke Simić, Anđele Dupor i Ivana Mihokovića, nedvojbeno proizlazi da su u inkriminiranom razdoblju obavljali povremene poslove u Matici Hrvatskoj temeljem studentskih ugovora zaključenih na ime prethodno imenovanih studenata. Svjedoci Krešimir Linke, Valentina Botički, Petar Kreber, Petra Tomrecaj (Sačer), Marko Osojnik, Marijo Knezović, Klaudija Ugljarević i Matej Renić su potvrdili su da su nakon izvršenih uplata novca za obavljene poslove po tim ugovorima od strane Studentskog centra, podigli novac sa svojih žiro-računa i isti predali osobama koje su stvarno obavile poslove u Matici Hrvatskoj na osnovu takvih ugovora. Iskazi ovih svjedoka potvrđeni su i ugovorima o djelu redovitih studenata zaključenih posredstvom Student servisa Studentskog centra s Maticom hrvatskom te računima o izvršenim isplatama po tim ugovorima koji prileže spisu.

21. Sud je u ovom postupku prihvatio iskaze ispitanih svjedoka Krešimira Linke, Valentine Botički, Petra Krebera, Petre Tomrecaj (Sačer), Marka Osojnika, Marije Marić (Knezović), Klaudije Ugljarević, Mateja Renića, Edite Miljan, Nade Kosec, Gordane Linke, Darinke Simić, Anđele Dupor i Ivana Mihoković, budući su o bitnim činjenicama isti iskazivali uvjerljivo i dosljedno te međusobno suglasno o tome na koji način su obavljani povremeni poslovi u Matici hrvatskoj temeljem fiktivno zaključenih studentskih ugovora na ime redovnih studenata, preko Studentskog centra, što je i suglasno materijalnoj dokumentaciji u spisu.

22. U postupku je provedeno računovodstveno-financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću, iz čijeg nalaza i mišljenja od 19. rujna 2016., proizlazi da je Matica Hrvatska u inkriminiranom razdoblju zaključila 186 ugovora za rad studenata koji prileže spisu, od kojih se 176 ugovora odnosi na ugovoreni i obračunati rad studenata, a za koje se prema zapisnicima o ispitivanju svjedoka može utvrditi da se radi o radu Edite Miljan, Nade Kosec, Ivana Mihokovića, Anđele Dupor, Darinke Simić i Gordane Linke za Maticu Hrvatsku, za koje nije sačinjen ugovor o djelu i obračunat i isplaćen drugi dohodak, već je sklopljen ugovor za rad studenata po kojem je sačinjen obračun i isplata preko Studentskog centra. Ukupna vrijednost isplata za povremene poslove prema ugovorima za rad studenata preko Studentskog centra, za koje se prema ispitivanju svjedoka može utvrditi da su ih odradili Edita Miljan, Nada Kosec, Ivan Mihoković, Anđela Dupor, Darinka Simić i Gordana Linke, iznosi 527.990,50 kuna. Prema odredbi članka 32. i 48. Zakona o porezu na dohodak, isplatitelj Matica Hrvatska je nakon izvršenog povremenog posla trebala izvršiti obračun i isplatu drugog dohotka te predujam poreza na drugi dohodak u visini od 25% kao i prirez porezu na dohodak u visini od 18%. Na zahtjev vještaka Porezna uprava se očitovala da nije izvršeno plaćanje poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak po obračunima drugog dohotka od strane Matice Hrvatske. Stoga proizlazi da prilikom izvršenih isplata Matica Hrvatska nije obračunala i platila predujam poreza na drugi dohodak u ukupnom iznosu od 187.230,93 kuna u Državni proračun Republike Hrvatske te

prirez porezu na dohodak u iznosu od 33.701,68 kuna u korist računa Grada Zagreba, čime je Matici hrvatskoj neosnovano umanjena porezna obveza za iznos od 220.932,61 kuna.

23. Iz pisanog nalaza i mišljenja vještakinje za rukopise, Darinke Tratnik, od 30. prosinca 2017. (na listovima 998-1040 spisa), proizlazi da su sporne potpise poslodavca-naručitelja na spornim ugovorima ispisali osim 1. optuženika i Stjepan Sučić, Marinko Mišković i Igor Zidić.

24. Nalaz i mišljenje vještaka za računovodstvo i financije Darka Prpića sud je prihvatio imajući u vidu da je isti dan na temelju stručnog znanja i iskustva stručnjaka iz područja računovodstva i financija, kao i na temelju vjerodostojne dokumentacije pribavljene u spisu predmeta. Također je kao stručan i znanstveno utemeljen prihvaćen i nalaz i mišljenje vještakinje za rukopise Darinke Tratnik, na koji stranke nisu imale primjedbe.

25. Da je 1. optuženi kao glavni tajnik Matice Hrvatske odobravao da se povremeni rad osoba angažiranih u Matici Hrvatskoj obračunava i isplaćuje putem ugovora redovitih studenata koji nisu obavljali taj rad, kao i da je isti bio odgovorna osoba za potpisivanje studentskih ugovora u ime Matice Hrvatske kao naručitelja posla, pri čemu su umjesto njega po njegovom odobrenju ugovore mogle potpisati i druge osobe, proizlazi iz iskaza ispitanih svjedoka, članova i zaposlenika Matice Hrvatske, Marinka Miškovića, Stjepana Sučića, Igora Zidića, Stjepana Damjanovića, kao i iskaza svjedokinje Vesne Orešković, danom na prvom ispitivanju.

26. Naime, svjedok Marinko Mišković je potvrdio u svom iskazu da su poslovi koji su odrađivani u Matici Hrvatskoj bili plaćeni i obračunavani po satnici Studentskog centra u dogovoru sa 1. optuženikom i da je sve poduzimano u dogovoru s njim. Svjedok je naveo i kako nije bio suglasan s takvom praksom, ali je glavni tajnik inzistirao na istoj te je svjedok potpisivao neke ugovore po usmenom nalogu glavnog tajnika. Po iskazu ovog svjedoka je 1. optuženi bio odgovoran za poslovanje Matice Hrvatske i nijedna odluka se nije mogla donijeti niti provesti bez njegove prethodne suglasnosti. Iz iskaza svjedoka proizlazi da su se na sjednicama predsjedništva donosile odluke o zapošljavanju djelatnika Matice Hrvatske na studentske ugovore, pri čemu je 1. optuženi pripremao te sjednice te je i utjecao na kreiranje poslovne politike tako što je pripremao i odluke koje će se donijeti. Takve okolnosti proizlaze i iz iskaza svjedoka Stjepana Sučića, koji je iskazivao da je 1. optuženi donosio prijedloge odluka na predsjedništvo i da je isti kao odgovorna osoba znao za takav način obračuna i isplate. Također je i svjedokinja Vesna Orešković prilikom prvog ispitivanja navela da joj je način obračuna i isplate putem fiktivnih studentskih ugovora naložen upravo od 1. optuženika kao glavnog tajnika Matice Hrvatske, pri čemu su paušalni iznos dogovarali voditelji odjela s 1. optuženikom, koji je svojim potpisom na ugovoru i priznao iznos za isplatu. Ista je navela kako je bila svjesna da su se na taj način uštedjela sredstva jer nisu plaćani doprinosi i porez međutim je 1. optuženi Zorislav Lukić odlučivao o poslovima vezanim za financije i ona je bila dužna postupati po njegovim nalozima. Iz iskaza svjedoka Stjepana Damjanovića proizlazi da za vrijeme njegova mandata kao glavnog tajnika, a kojeg je na tom mjestu zamijenio 1. optuženi nije bilo sporne prakse da zaposlenici na temelju studentskih ugovora obavljaju dodatne poslove u Matici Hrvatskoj. Također je i tadašnji predsjednik Matice Hrvatske Igor Zidić naveo

da je o pojedinim segmentima financijskog poslovanja brinuo 1. optuženi, glavni tajnik i da su se stoga upravo njemu obraćali rukovoditelji odjela i ogranaka Matice Hrvatske sa zahtjevima za obavljanje pojedinih poslova, kao i da je glavnom tajniku bilo prepušteno donošenje odluka o financijskom poslovanju.

27. Iskaze ispitanih svjedoka Marinka Miškovića, Stjepana Sučića, Vesne Orešković, Igora Zidića i Stjepana Damjanovića, sud je prihvatio vezano uz bitne okolnosti o kojima su isti iskazivali, pojasnivši načelnu i onu konkretnu proceduru po kojoj su se obavljali poslovi u Matici Hrvatskoj putem studentskih ugovora kao i o postupanju 1. optuženika koji je kao glavni tajnik odobravao da se takav povremeni rad u Matici Hrvatskoj obračunava i isplaćuje putem ugovora redovitih studenata koji te poslove nisu odradili, kao i da je isti bio odgovorna osoba za potpisivanje studentskih ugovora u ime Matice Hrvatske kao naručitelja posla, ali da su umjesto njega po njegovom odobrenju sporne ugovore mogle potpisati i druge osobe**.** **I**skaze ispitanih svjedoka Marinka Miškovića, Stjepana Sučića, Igora Zidića i Stjepana Damjanovića i dijela iskaza svjedokinje Vesne Orešković, sud je povezao i s dokumentacijom koja prileži u spisu iz koje je vidljivo da je 1. optuženi vodio i nadzirao ustroj i poslovanje Matice Hrvatske te pripremao dokumente i sjednice predsjedništva, kao i tekstove odluka, a što je bilo navedeno kako u Pravilima Matice Hrvatske, tako i u ugovoru o radu 1. optuženika a iz materijalne dokumentacije koja prileži spisu, je vidljivo da je upravo 1. optuženi podnosio bilance i druga financijska izvješća te potpisivao i razne ugovore u ime Matice Hrvatske koji su se ticali njenog financijskog poslovanja. Nije prihvaćen dio iskaza svjedokinje Vesne Orešković koji je dan na raspravi pred sudom i u kojem je navela kako joj nitko nije dao nalog za obračun i plaćanje zaposlenika putem studenskih ugovora, već da je provodila što je mogla, budući je svjedokinja na prvom ispitivanju jasno navela kako joj je način plaćanja i obračuna rada zaposlenika putem studenskih ugovora naložen od strane 1. optuženika. Proizlazi stoga da je svjedokinja svojim iskazom na raspravi nastojala umanjiti značaj postupanja optuženika i tako pogodovati njegovoj poziciji u cijelom slučaju, očito uslijed nastojanja da se ne zamjera 1. optuženiku.

28. 1. optuženi je dakle zastupajući kao odgovorna osoba i kao glavni tajnik Maticu Hrvatsku, odobravao da se povremeni rad u Matici Hrvatskoj obračunava i isplaćuje putem ugovora redovitih studenata koji te poslove nisu odradili, slijedom čega je Matica Hrvatska u navedenom razdoblju zaključila 176 fiktivnih studentskih ugovora, a intencija čega je bilo da se umanjenjem porezne obveze djelomično izbjegne plaćanje predujma poreza na dohodak**.** Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka za financije Darka Prpića te dokumentacije u spisu i potpisanih ugovora, proizlazi utvrđenim po ovom sudu da je u razdoblju od 14. travnja 2009. do 3. svibnja 2013. zaključenim studentskim ugovorima, izvršene isplate drugog dohotka osobama koje su ugovore koristile, u ukupnom iznosu od 527.990,50 kuna, a uslijed čega prilikom izvršenih isplata Matica Hrvatska nije obračunala i platila predujam poreza na drugi dohodak u ukupnom iznosu od 187.230,93 kuna u Državni proračun Republike Hrvatske te prirez porezu na dohodak u iznosu od 33.701,68 kuna, u korist računa Grada Zagreba, čime je Matici Hrvatskoj umanjena porezna obveza i pribavljena nepripadna materijalna dobit u ukupnom iznosu od 220.932,61 kuna.

29. Sud nije prihvatio obranu 1. optuženika u kojoj isti navodi da je on nije bio osoba koja bi određivala koje poslove treba obavljati, navodeći da su druge osobe u Matici Hrvatskoj bile te koje su tražile i određivale da se rad zaposlenika u Matici

Hrvatskoj prikaže kao rad studenata, ističući da je njegov dio posla bio samo da ovjeri i potpiše ono što su voditelji službi organizirali da se odradi i dostavili mu na potpis, a da je sve poslove odobrio tajnik Marinko Mišković, smatrajući takvu obranu 1. optuženika usmjerenom ka neosnovanom otklanjanju kaznene odgovornosti. Navodi i tvrdnje obrane 1. optuženika kojima on poriče svoju odgovornost, u suprotnosti su s utvrđenjima do kojih je sud došao tijekom postupka. Naime 1. optuženi je kao tajnik Matice Hrvatske i visokoobrazovana osoba imao dovoljno radno iskustvo u ovoj domeni poslovanja da bi znao radi li se o zakonitom postupanju vezano uz prikazivanje rada zaposlenika u Matici Hrvatskoj kao rada studenata, pri čemu je bio odgovoran za poslovanje Matice Hrvatske kao njezin glavni tajnik. Osim toga iz iskaza svjedoka Marinka Miškovića, koji je bio podređen 1. optuženiku, proizlazi da je isti kod angažiranja drugih osoba za poslove Matice Hrvatske, postupao uz znanje i po uputama 1. optuženika, a da je to znanje 1. optuženika neupitno, proizlazi i iz same činjenice da je 1. optuženi potpisivao predmetne ugovore, znajući da osobe na koje ugovori glase nisu obavljale poslove za Maticu Hrvatsku. Prema iskazu svjedoka Marinka Miškovića, 1. optuženi je kreirao poslovnu politiku Matice Hrvatske na način da je pripremao odluke koje će se donijeti i nijedna odluka se nije mogla donijeti bez njegove suglasnosti, a predsjednici i potpredsjednici su prepuštali donošenje odluka 1. optuženiku. Da je 1. optuženi kao glavni tajnik Matice Hrvatske odobravao da se takav povremeni rad osoba angažiranih u Matici Hrvatskoj obračunava i isplaćuje putem ugovora redovitih studenata koji nisu obavljali taj rad, kao i da je isti bio odgovorna osoba za potpisivanje studentskih ugovora u ime Matice Hrvatske kao naručitelja posla, pri čemu su umjesto njega po njegovom odobrenju ugovore mogle potpisati i druge osobe, proizlazi iz iskaza ispitanih svjedoka, članova i zaposlenika Matice Hrvatske, Marinka Miškovića, Stjepana Sučića, Igora Zidića, Stjepana Damjanovića, kao i iskaza svjedokinje Vesne Orešković, danom na prvom ispitivanju. Stoga sud smatra da je deplasirano pozivanje 1. optuženika na voditelje službi, zaposlenika Matice Hrvatske za koje navodi su bili zaduženi za niz poslova tajništva Matice Hrvatske te da su oni organizirali i brinuli o poslovima koji su se obavljali na temelju studentskih ugovora pa i pozivanje na svjedoka Marinka Miškovića za kojeg navodi kako je sve poslove on odobrio, iako se radi o osobi koja je u Matici Hrvatskoj bila podređena 1. optuženiku. Sud je pri tome prihvatio navod 1. optuženika koji je potvrdio da je Matica Hrvatska na taj način, obračunavajući plaće zaposlenika putem studentskih ugovora nastojala uštedjeti financijska sredstva, odnosno da je to bio i motiv navedenog postupanja.

30. Sud je na temelju svih naprijed navedenih dokaza, nedvojbeno utvrdio da je opisanim protupravnim postupanjem, 1. optuženi počinio kazneno djelo utaje poreza ili carine iz članka 256. stavak 1. KZ/11, na način kako mu je to stavljeno na teret optužnicom, budući je nedvojbeno kao osoba koja je obnašala dužnost glavnog tajnika Matice Hrvatske i odgovorne osobe, bio svjestan svoje odgovornosti u konkretnom slučaju kao i protupravnosti svog postupanja te je ostvarenje djela htio kao takvo i kao svoje, postupajući u subjektivnom smislu prilikom počinjenja djela s izravnom namjerom. Nedvojbeno je i da je počinjenjem navedenog kaznenog djela, 2. optužena pravna osoba Matica Hrvatska, pribavila nepripadnu materijalnu korist u ukupnom iznosu od 220.932,61 kuna.

31. Što se tiče kvalifikacije kaznenog djela stavljenog na teret 1. optuženiku, u vrijeme izvršenja kaznenog djela bio je na snazi Kazneni zakon koji se primjenjivao

od 1997. („Narodne novine“ br: 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – odluka Ustavnog suda, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11., 125/11. i 143/12., u daljnjem tekstu KZ/97) te se prema tom zakonu činjenično opisano ponašanje optuženika moglo podvesti pod zakonska i pravna obilježja kaznenog djela zlouporabe ovlasti u gospodarskom poslovanju, iz članka 292. stavka 1. alineja 4. i stavka 2. KZ/97. U međuvremenu je stupio na pravnu snagu novi Kazneni zakon („Narodne novine“ br: 125/11, 144/12) koji se primjenjuje od 1. siječnja 2013. i opisano ponašanje 1. optuženika može se podvesti pod zakonski opis i pravnu kvalifikaciju kaznenog djela utaje poreza ili carine iz članka 256. stavka 1. KZ/11, koji je blaži za počinitelja. To iz razloga člankom 87. stavkom 27. KZ/11 propisane visine vrijednosti porezne obveze, kao zakonskog obilježja kvalificiranog oblika kaznenog djela utaje poreza ili carine iz članka 256. KZ/11 (79.633,69 eura), koja je kod tog kaznenog djela povoljnija od one iz članka 292. KZ/97 (30.000,00 kuna) i prema kojem bi djelo 1. optuženika predstavljalo kvalificirani oblik kaznenog djela iz članka 292. KZ/97, za koje je zapriječena i stroža kazna od one propisane člankom 256. stavkom 1. KZ/11.

32. Odlučujući o kaznenopravnoj sankciji koju će izreći 1. optuženiku za počinjeno kazneno djelo, sud je cijenio sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža, pa je uzeo u obzir vrstu i visinu kazne koja je predviđena za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret (kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci do pet godina). Kao olakotnim sud je cijenio na strani 1. optuženika da je isti osoba starije životne dobi i da je zaposlen te protek vremena od počinjenja djela kao i činjenicu koja proizlazi iz Izvatka iz kaznene evidencije za 1. optuženika (list 1349 spisa), da isti do sada nije osuđivan. Otegotnih okolnosti sud nije našao. Osim što je sud imao u vidu prethodno izložene okolnosti koje se tiču osobe počinitelja, sud je imao u vidu i težinu počinjenog kaznenog djela, stupanj krivnje s kojim je isto počinjeno, kao i težinu povrjeđivanja zaštićenog dobra. Stupanj krivnje kod 1. optuženika je najviše razine, budući je kazneno djelo počinio s izravnom namjerom a pobuda iz koje je kazneno djelo počinjeno ne odudara od prosjeka kod ovakvih kaznenih djela, pri čemu je optuženi očito postupao uslijed nastojanja pribavljanja koristi pravnoj osobi u kojoj obnaša dužnost.

33. Cijeneći sve prethodno izložene okolnosti, kako one koje se tiču osobe počinitelja, tako i one koje se tiču počinjenog djela i okolnosti pod kojima je djelo ostvareno, sud je 1. optuženika osudio na kaznu zatvora u trajanju od deset mjeseci smatrajući da je takva kazna primjerena svim navedenim okolnostima, ali je potom optuženiku izrekao uvjetnu osudu ocjenjujući da će i sama prijetnjom kaznom bez njezina izvršenja u dovoljnoj mjeri utjecati na 1. optuženika da ubuduće ne počini kaznenog djela, a rok provjeravanja od tri godine sud smatra primjerenim i dostatnim da se u njemu provjeri tako postavljena pozitivna prognoza u odnosu na buduće postupanje 1. optuženika. Izrečenu kaznu 1. optuženiku ovaj sud nadalje smatra primjerenom i prikladnom za ostvarivanje svih zakonom propisanih svrha kažnjavanja, nalazeći da je ovakva sankcija primjerena izraziti potrebnu društvenu osudu prema počinitelju zbog počinjenog kaznenog djela te ju cijeni adekvatnom da osim specijalne prevencije postigne i rezultate generalne prevencije, odnosno utječe pored optuženika i na ostale građane da ne vrše kaznena djela a istom se jača povjerenje građana u pravni poredak i svijest ljudi o pogibeljnosti i društvenoj neprihvatljivosti vršenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

U odnosu na točku dva izreke presude:

34. Obzirom da se u ponašanju 1. optuženika ostvaruju sva obilježja kaznenog djela iz članka 256. stavka 1. KZ/11, za koje je oglašen krivim, nesporno je i da je 2. optužena pravna osoba Matica Hrvatska kaznenim djelom koje je počinio 1. optuženi Zorislav Lukić, kao odgovorna osoba Matice Hrvatske, pribavilo sebi nepripadnu materijalnu korist u iznosu od 220.932,61 kuna, a što predstavlja protuvrijednost od 9.306,51 eura, prema fiksnom tečaju konverzije 7,53450 te je na taj način i odgovorno za počinjenje citiranog kaznenog djela, a u svezi članka 3. i 10. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, imajući u vidu da se ta odgovornost temelji na krivnji odgovorne osobe koja je ovdje nedvojbeno utvrđena.

35. Kako je prema izvodu iz kaznene evidencije za 2. optuženu pravnu osobu razvidno da Matica Hrvatska nije evidentirana kao počinitelj kaznenih djela, isto je sud cijenio kao olakotnu okolnost, dok otegotne okolnosti nisu utvrđene. Stoga je na temelju članka 256. stavak 1. KZ/11, u svezi sa člankom 3. i 10. stavak 2. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (Narodne novine broj 151/2003, 110/2007, dalje u tekstu: ZOPOKD), 2. optuženoj pravnoj osobi Matici Hrvatskoj izrečena novčana kazna u iznosu od dvije tisuće eura, koju izrečenu novčanu kaznu je 2. optužena pravna osoba Matica Hrvatska dužna platiti u roku od trideset dana od dana pravomoćnosti ove presude. Ukoliko novčana kazna ne bude plaćena u cijelosti ili djelomično u navedenom roku, a ne postoje uvjeti iz članka 42. stavka 7. KZ/11, naplatit će se prisilno putem ovlaštene institucije sukladno odredbama posebnog zakona.

36. I u odnosu na 2. optuženu pravnu osobu sud nalazi da je izrečena kazna primjerena svim naprijed navedenim okolnostima počinjenog kaznenog djela, njegovoj težini i društvenoj opasnosti te će se njome ostvariti sve zakonom propisane svrhe kažnjavanja.

37. Kako je zastupnik oštećene Republike Hrvatske, Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, Građansko-upravni odjel, postavilo imovinsko pravni zahtjev od 70.119,92 kune, što iznosi 9.306,51 eura, prema fiksnom tečaju konverzije 7,53450 kuna za jedan euro, to je sud naložio 2. optuženoj Matici Hrvatskoj da oštećeniku isplati navedeni iznos sukladno članku 158. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku/08, u roku od petnaest dana od pravomoćnosti presude, dok je s ostatkom imovinskopravnog zahtjeva koji se odnosi na kamate zz oštećenika upućen isti ostvarivati u parnici, budući bi odlučivanje o istom dovelo do znatnog odgađanja dovršetka postupka.

38. Na temelju članka 560. stavka 2. ZKP/08, utvrđeno je da novčani iznos od 20.016,28 eura, za koji nije postavljen imovinsko pravni zahtjev, a predstavlja protuvrijednost od 150.812,69 kuna, prema fiksnom tečaju konverzije 7,53450 kuna za jedan euro, predstavlja imovinsku korist koja je ostvarena počinjenim kaznenih djela iz članka 256. stavka 1. KZ/11 od strane 1. i 2. optuženika. Naime u postupku je utvrđeno da je Matica Hrvatska, pribavila nepripadnu materijalnu korist u ukupnom iznosu od 220.932,61 kuna, a kako je Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, Građansko - upravni odjel, postavilo imovinsko pravni zahtjev od 70.119,92 kuna, proizlazi da je ostatak iznosa od 150.812,69 kuna, u protuvrijednosti od 20.016,28

eura, prema fiksnom tečaju konverzije 7,53450 kuna za jedan euro, protupravno stečena imovinska korist. Navedeni novčani iznos je imovina Republike Hrvatske, slijedom čega je naloženo 2. optuženoj pravnoj osobi Matici Hrvatskoj, da Republici Hrvatskoj isplati novčani iznos od 20.016,28 eura, u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od petnaest dana od pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

39. Odlučujući o troškovima postupka sud je imao u vidu pored duljine i složenosti trajanja postupka i imovinske prilike 1. optuženika koji je zaposlen i posjeduje imovinu, dok je 2. optužena Matica Hrvatska također aktivna pa ih je sud iz tog razloga na temelju u izreci ove presude citiranih zakonskih odredbi, obvezao na plaćanje troškova kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 200,00 eura, svakog od optuženika te troška provedenog financijskog vještačenja u ukupnom iznosu od 2.840,10 eura i to svakog od optuženika, iznos od 1.420,05 eura, koje troškove su dužni platiti u roku od petnaest dana od pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

U Zagrebu, 30. lipnja 2026.

Sudac:
Božica Barlović

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:
Protiv ove presude ovlaštene osobe imaju pravo žalbe u roku od petnaest /15/ dana od dana dostave pisanog prijepisa. Žalba se podnosi pisanim putem u četiri (4) istovjetnih primjerka ovome sudu, a o žalbi odlučuje Županijski sud kao sud II stupnja.

DNA:
1. Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu na broj KO-DO-2478/14 – Web Servis
2. 1. optuženi Zorislav Lukić, Zagreb, Podvršje 29a – eHP
3. Branitelj 2. optuženika, odvj. Berislav Živković – eKomunikacija
4. 2. optužena pravna osoba Matica Hrvatska, Ulica Matice Hrvatske 2 – eHP
5. Predstavnik 2. optužene pravne osobe, Ivica Završki, Zagreb, Bijenička cesta 23 - eHP
6. Branitelj 2. optužene pravne osobe, odvj. Leo Andreis – eKomunikacija
7. Oštećena Republika Hrvatska, zastupana po ODO, Građansko-upravni odjel - eHP
8. U spis

Broj zapisa: **9-3088d-1e460**

Kontrolni broj: **0d894-60079-e3860**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski kazneni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.